

віку характеризуються рядом особливостей: залученням до занять батьків; максимальною свободою у виборі кратності занять; спрямованістю на формування мотивації; широким використанням ігрового методу; наступністю «шкіл»; застосуванням інвентарю з урахуванням віку дітей; використанням нестандартного обладнання для підвищення моторної щільності; певним співвідношенням часу для різних видів підготовки маленьких тенісистів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. ביטור-הטוב-הגיל-לשחק טניס? LRU : li.gro.sinnet.www/:sptth : לרוטת-הטוב-הגיל-לשחק טניס? (ניגש 9102/01/20) .-לשחק-להתחיל
2. מדוע חשוב ללמד ילדים לשחק טניס? LRU : li.oc.ezte.www/:ptth : מדוע חשוב ללמד ילדים לשחק טניס? (ניגש 9102/01/20) .
3. שרגמה/ww.tennis.org.il/חוגים, תכניות ופעילויות. תוכנית מרכז הטניס הישראלי. LRU : w/:sptth : המקצועי/ (ניגש 9102/01/20) .
4. טניס/ (ניגש 9102/01/20) .-מועדון הספורט כפר שמריה. LRU : moc.tropsnodaom//:sptth : מועדון הספורט כפר שמריה.
5. אלופי ילדים! LRU : li.oc.learsisinnet//:ptth : אלופי ילדים! (ניגש 9102/01/20) /8_egapdnal/

Анотація. У статті розкриваються особливості занять з 4-5 річними тенісистами у спортивному клубі «Академія тенісу» міста Ашдод (Ізраїль).

Ключові слова: теніс, спортивний клуб, тенісисти 4-5 років.

Boreyko M., Boreyko T., I.Omelyanenko Experience of training sessions with 4-5-year-old tennis players at the Israel Tennis Academy.

Abstract. The article reveals the peculiarities of training with 4-5 year old tennis players in the sports club «Tennis Academy» of Ashdod (Israel).

Keywords: tennis, sports club, tennis players 4-5 years.

МІЖНАРОДНА ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ГРОМАД «ЧЕТВЕРТА ХВИЛЯ» (ТОРОНТО, КАНАДА)

Ігор Бокій, Ярослав Боднар

Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка

Якщо чемпіонати світу з футболу серед національних збірних проводяться раз в чотири роки, то аналогічні змагання серед команд української діаспори відбуваються щорічно. За ініціативою Міжнародної Організації Українських Громад «Четверта Хвиля» (Торонто, Канада), всебічного сприяння Світового Конгресу Українців (найвищої діаспорної надбудови), Мінмолодьспорту України, Української Асоціації Футболу (колишня ФФУ) та сил місцевого самоврядування уже відбулось таких вісім форумів. Про те, що ці змагання насправду є справжнім святом говорить той факт, що, до прикладу, за подіями VII чемпіонату світу, який проходив в місті Ірпінь Київської області, стежили журналісти тижневика «Міст» (головний редактор – Інна Кручек), газети «Ірпінський вісник» (головний редактор – Юлія Бережко-Камінська), Громадського радіо, інформаційної агенції ІТВ (кореспонденти – Юлія Стефанків і Василь Чернявський), національного телеканалу «Перший», а також телеканалів «Футбол 1» і «Футбол 2» (директор – Олександр Денисов, шеф-продюсер Іван Гресько). Підсумки змагань підводили Ігор Бокій, голова Організаційного комітету чемпіонату діаспори, та Ігор Жданов, тодішній міністр молоді та спорту України [1].

Головною ідеєю футбольних поєдинків між футболістами –українцями, які живуть і працюють за кордоном,була наступною: просувати місця проведення чемпіонату зі заходу на схід, аби побудувати, так би мовити, міст «Захід-Схід». Організатори взагалі маємо намір, і можновладці підтримують у цьому, провести чемпіонат 2020-го або 2021 року (тобто, не наступного року, бо треба бути реалістами) у Донецьку або Луганську.

Діаспору і те, що вона робить для України, переважно знають у західних областях, тому варто через популяризацією на сході масштабних діаспорних заходів зближати діаспору з її українськими національними ідеями до східних українців, де, на жаль, ментальність залишається проросійською.

Важливим критерієм обирання того чи іншого міста для проведення чемпіонату є умови, які пропонують господарі. Матчі чемпіонату світу за всі 8 років проведення відбувались на Тернопільщині [2], Івано-Франківщині та останніх два – на Київщині і всюди були створені по-своєму гарні умови для проведення такого масштабного заходу. Планується взагалі оголошувати конкурс серед міст на право проведення цих змагань. Однозначно треба популяризувати цей чемпіонат: людям цей проект подобається і держава його підтримує.

Щодо фінансування цього проекту – останніх чотири роки організатори світового чемпіонату співпрацюють з Міністерством молоді та спорту. Назагал з кожним роком є прогрес в отриманні певних коштів. До прикладу, в минулому році для потреб проведення зібрали 250 тисяч гривень. Національний олімпійський комітет України, Української Асоціації Футболу та Київська обласна федерація футболу забезпечили отримання нагородної атрибутики – Кубки, медалі, індивідуальні відзнаки кращих гравців і професійне суддівство. Міська рада Ірпіня зробила найвагоміший внесок із фінансової, моральної й організаційної точок зору. Всі логотипи, які можна побачити на банері, належать організаціям, структурам, підприємствам, які надають допомогу: охорона з боку Міністерства внутрішніх справ і Служби безпеки України, медичне забезпечення від Київської ОДА, Міністерства охорони здоров'я і його підрозділів на місці, пожежна безпека від Міністерства з надзвичайних ситуацій. Все це коштує грошей. Бюджет такого турніру, тобто утримання 12-х команд (приїзд, переліт, проживання, харчування) коштує близько 1,2-1,3 млн. грн. Не обходиться, звичайно, із пожертвувань зі сторони меценатів. Хтось зібрав кошти, щоб привезти команду гравців зі США, Об'єднаних Арабських Еміратів, Ірпінська міська рада забезпечила автобусами, залучила позабюджетні кошти, щоб годувати гравців, а також поселити у мальовничому комплексі «Променистий». А ті, хто за межами України – діаспоряни, привозять готовий, такий би мовити, «продукт», який трошки треба «підживити».

Кожен із восьми проведених Мундіалів має свої відмінності. Чемпіонат у 2018 в Ірпіні – рекордний за всіма напрямками: три континенти, 12 країн! Учасниками є не лише команди, але й окремі гравці з Німеччини, Англії та Канади. Рекордно насиченою й інтенсивною була робота надзвичайно потужної команди Ірпінської міської ради, яка надала відповідального за кожну команду з числа провідних фахівців, начальників управлінь, керуючих відділами – людей, котрі з ранку до вечора допомагали футболістам вирішити будь-яке побутове чи організаційне питання.

Згідно з Положенням, затвердженим оргкомітетом, віковий ценз учасників 16-60 років. Участь беруть гравці-аматори, хоча є й ті, хто грали на професійному рівні. Приміром, за збірну США грали два діаспоряни: Іван Яремчук, котрий має статус постійного проживання та Едмар, котрий грав на професійному рівні за збірну України, за харківський «Металіст», а зараз мешкає у Флориді, закінчивши активну ігрову практику. Люди, котрі свого часу грали на першість міста, району, області мають можливість завдяки футболу об'єднатися зараз на чужині, і це дає їм можливість приїхати з такою неординарною місією в Україну. Діаспорний чемпіонат – не спортивний захід, а гуманітарний, тому що завдяки футболу українці об'єднуються, вчергове демонструючи світові, що вони – нація, яка заслуговує на державність. І кожним таким кроком – чи то діаспорний чемпіонат, фестиваль, з'їзд – йде утвердження сильної і, головне, єдиної України.

Необхідно констатувати той факт, що на вищеназваних змаганнях окрім спортивного дійства, як правило, передбачено культурну програму. І як наслідок – сплетіння спортивно-культурного видовища.

Звичайно, хотілось би залучити більше команд, проте головним стримуючим фактором є фінансування подорожі в Україну і додому, яку оплачують самі учасники. Це є основною перешкодою того, що українці з Аргентини, Бразилії, Канади, країн Європи, котрі розташовані на великій відстані від України, не можуть дозволити собі з фінансових міркувань приїхати.

Все-таки організатори мають надію, що світовий чемпіонат серед українських діаспорних футбольних команд розширить свою географію. Тому подаємо координати організаційного комітету: електронна пошта bokiy_ih@yahoo.com, тел. +1 (647) 886-19-05 та скайп: [ihor.bokiy1](https://www.skype.com/user/ihor.bokiy1).

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Ігор Бокій. На Київщині урочисто відкрили VII чемпіонат світу з футболу серед діаспорних команд. [http://nos-ukr.org/nos-ukr > news](http://nos-ukr.org/nos-ukr/news)
2. Тамта Гугушвілі. В Тернополі пройшов міжнародний турнір з футболу серед команд української діаспори/ День, 15.10. 2015
3. Прикарпаття прийме VI чемпіонат світу серед представників української діаспори. [https://kurs.if.ua/Kurs.if.ua > ua > Новини > Спорт, 10. 05.2017](https://kurs.if.ua/Kurs.if.ua)

Анотація. У статті йдеться про футбольні чемпіонати серед команд українців, що проживають або працюють за кордоном.

Ключові слова: діаспора, українці, футбол, команди, стадіон.

Bokiy I., Bodnar Ya. From Diaspora Football Championships to World Diaspora Games

Abstract. The article deals with football championships among teams of Ukrainians living or working abroad.

Keywords: diaspora, ukrainians, football, teams, stadium

ANIMACJA W NAUCE JAZDY KONNEJ

Tatiana Skaliy¹, Joanna Karska¹, Wołodymyr Naumczuk², Wołodymyr Omeljanenko²

1. Wyższa Szkoła Gospodarki, Bydgoszcz, Polska

2. Narodowy Uniwersytet Pedagogiczny im. Wołodymyra Hnatyuka w Tarnopol, Tarnopol, Ukraina

Wstęp. Nadchodzą istotne zmiany w nauce jazdy konnej. Wszystko spowodowane jest tym, iż ludzie mają inne wymagania niż wcześniej. Zmienił się system wartości oraz styl życia. Instruktorzy muszą podążać za zmianami jakie dyktują im uczniowie – klienci. Nowy uczeń będzie potrzebował więcej zabawy i przygody, kontaktu z naturą oraz relaksu. Uczestniczący w zajęciach chcą odprężyć się po ciężkim dniu pracy, miło spędzić czas w kontakcie ze zwierzętami. Oczywiście jest, że wszystko musi być połączone z nauką, postęпами i rozwojem.

W Polsce system nauczania jak i system nauczania jazdy konnej narzuca się z góry zaplanowanych wzorców zachowań [1]. Mało więc w nim miejsca na kreatywność i zabawę. Instruktorzy nauczają jazdy konnej poprzez stale powtarzanie takich samych regułek – pięta w dół, głowa do góry! Chcą wyidealizować postawę jeździecką na koniu, nie biorąc pod uwagę indywidualności ucznia (np. budowa ciała, cel przychodzenia na zajęcia). Wpływa to negatywnie na atrakcyjność zajęć ruchowych a w efekcie na niechętnie kontynuowanie adeptów swojej przygody z jeździectwem. Współczesny nauczyciel jeździectwa – instruktor nie posiada odpowiedniej wiedzy i umiejętności aby obsłużyć nowego klienta. Uczniowie oczekują wielu różnorodnych zajęć. Poczynając od spacerów w terenie po konkursy jeździeckie, rajdy, wycieczki, pokazy konne, figury cyrkowe, ujeżdżenie lub skoki. Wychodząc naprzeciw potrzebom proponujemy zastosowanie w nauce jazdy konnej animacji. Zajęcia w formie zabawy nie są adresowane wyłącznie do dzieci i młodzieży, ale także do początkujących dorosłych i seniorów dla których podstawowym źródłem motywacji jest radość z kontaktu z końmi i poszukiwanie harmonijnej łączności z nimi.

W związku z powyższym łączymy dwa zawody w jeden instruktor- animator. Będzie to osoba kumulująca cechy instruktora, który naucza jeździectwa, dba o rozwój i szkolenie uczniów,